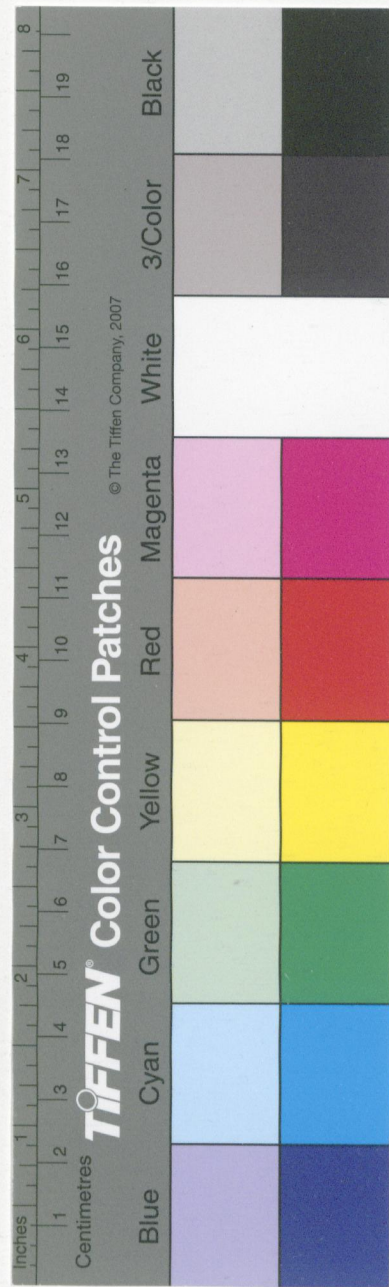

Kulla Gunnarstop 7 nov. 1907

Mikael Anner, Och här är vint den sista längre
 brefet ni får härifrån, ty i öfrimorgon betida tankar
 jag drager åter till Köpenhamn - viderleggen för att
 återkomma hit om tid dag men då endast på en dag.
 Porträttet är nu så godt som färdigt, och alla äro nöjda
 dermed, alla utom jag, som nu gärna skulle ha velat
 göra det helt annolunda. Men såsom jag ju hört
 från så entänning lofrångskor om denna gång. Gif
 här jag ända för vännar öfver att jag brukt detta
 arbete till slut, så genomdagsen och tillgiltig
 jag var då jag bejäss. Snart bli det fem
 veckor jag varit här, och om än afstämne blefvid
 om långt ibland, tror jag dock addet ypperst regel-
 bundna lifet, stillheten, lovet, och drama upp
 sig och ihlo låta sig gå till sorgen, gjort mig
 ypsikt + godt. Däligt är det med somnens vinn-
 ligen, men det kommer sig också delvis deufato
 jag haft en ständigt tillväxande ^{och att jag ständigt till om vännar.} larm
 öfver att besvara. Utan att de bry sig för
 i anledning af den stora sorg som drabbat oss
 har jag haft skriblerien i anl. af en utställning

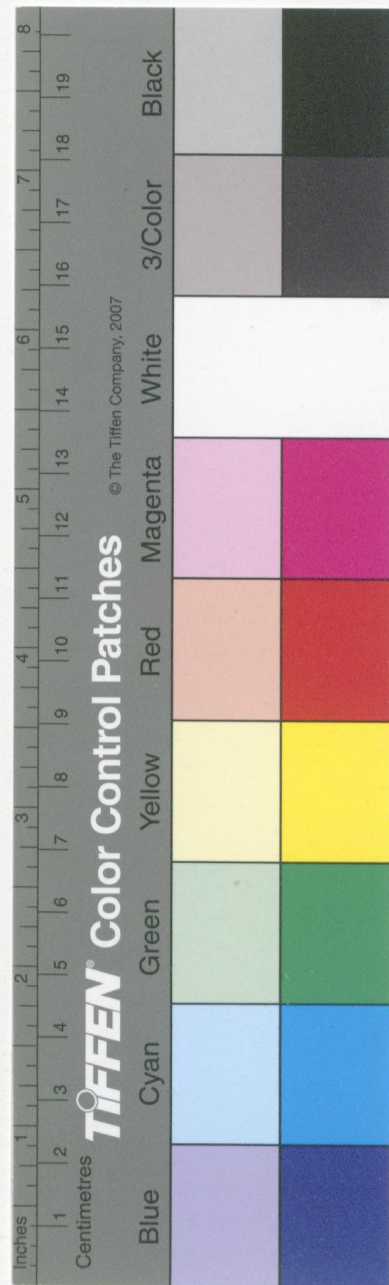

som jeg i min læstidne løst var med om i Paris
i december. Jeg har totalt glemt det, og vil
nu forsøge at kræmle mig undan ad betale
kollektionerne som udkræver om man exponerer
eller ej. - Med Grefvinnan har jeg blest i nogle
dage bekendt. Hun har anført mig søgen som
hun kaster på sine børn i verden - men hun er
en meget liflig og varm natur, og ingen menneske
kommer herne rigtigst nær mig. Føden er
som fatig slægtning har invigt mig i en ordhøj. -
Børn disse damer har emulueret så vakkert
med læsning, og de under de to sidste dage, se,
di jeg målet på London og mødte, end kom
mit ditup og sitet den lige lange som jeg. - Men
Tornberg, den jeg leste engang i tapetseren
på Stockholm, en slægt af aristokratisk, kunglig
Koning, 65 år, med børn i række og trosser
jeg de indgående søster som slute til hjulformige
børn - Men Tornberg har forklaret ^{sin} vakkert
i anl. af tæller: "det er vellygt Grefvinnan
i alle sin glans." Det var en bok adskilte
om den Tornberg, som representerede hele 60

og 70 talets stil, her Tornberg fæltotumet, som
tykt sin smag på hele statet.

- Jeg reiser nu til København. Trohne
beder mig sige at hun da fælt på ad ir
allesammen kommer hit til hendes søgen
del af næste sommer, og ad hun på forhånd
glæde sig derat. Nogen dag stannar jeg der
for ad puste ut, ty det er ad i skæne sig
for, trykker mig endi betydligt. Fra København
skriver jeg til Læste Lehnus. - Til Lund
jeg meget ifrøgt byiden af prof. Fahlbeck
og prof. Kork. - Kommer du ikke den fulde
Wachtmeister som var, Kfar med Kisteustan. Han
var her nogen dag. Han kaller sig, endi
hans familie og filosofiske manna kaller honom
si for ad skilje honom fra de andre lærere i familjen.
Måle var min hjerte kær for ad han taler så
vakkert om manna for Grefvinnan. Han orker tykt
ad manna sig så vakkert bra ut.

Jeg skæns adnødt ofre ad jeg varit så længe
borte fra Ider, nu da vi mere en søgen i skæne
ha blest mig. Men jeg kommer snart - den

19 hoppas jag vara i Hfrn, och så jag vil vara
 litet i de hemma och med Edes och vid grefsen,
 till jag längtar. Mamma står för mig tillvar
 soligare än någon sin, och hennes blick är som en
 solstrål jag kan se mig. I hvast nu tänker jag
 hi fristår inte, och alla minn tankar är hos henne,
 som jag bär inom mig, och ingen af dem kan ställa
 så som hon, hon lyser, hjälper, hugvalar. Alla
 andra förfölla mig som skuggor i jämförelse med
 henne. Och jag vill ej ens i mina tankar tala om hennes
 minne - nej hennes själ är det som ännu och alligenom
 lever och bor inom mig. Det blir förskilt och igen
 de de tomma rummen därhemma. När, långt borta,
 är jag ej i stånd att följa någon tomhet.
 Så bra som Nikti är grefvinnan inte, jag åter
 min verk i koppenhamm med sån myskan tughedstakelse.
 Det hänger saa förbistret godt samman,» sað Krohn
 och i hans mun är det en myskas stoft berömt.
 Skulle jag nu skicka det till Wien med vilken och för
 det tackade d. 15 Jan. - Axelstam leentormat mig
 med telegrammet om en utställning i Wien. Kvar
 för skiften kan jag så att jag kunde få beta hvad de
 andra skicka. Får väl heller skänka skickat och fört
 men att jag är i Lunds borta - Edes broder allé.

